

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-226/2025-46

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Lauri Crnić Klapšić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Addiko bank d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877, koje zastupaju predsjednik Uprave Mario Žižek i član Uprave Dubravko-Ante Mlikotić, a njih punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri u Zagrebu, protiv tuženika FOTO-GETALDUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Benkovićeve ulica 2, OIB:57376471242, koje zastupa stečajna upraviteljica Ivana Brebrić, a nju punomoćnik Ante Mioč, odvjetnik u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 3. studenog 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Blaža Botički, odvjetnika, stečajne upraviteljice tuženika Ivane Brebrić i njenog punomoćnika Ante Mioča, odvjetnika, 10. studenog 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, koji glasi:

"1. Ovrha određena Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-2175/20 od 21. prosinca 2020. godine proglašava se nedopuštenom.

2. Nalaže se Tuženiku da Tužitelju naknadi troškove ovog postupka, sve u roku 15 dana"

II. Nalaže se tužitelju Addiko bank d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB:14036333877 naknaditi tuženiku FOTO-GETALDUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Benkovićeve ulica 2, OIB:57376471242 troškove parničnog postupka u iznosu od 47.052,00 EUR, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi, podnesenoj ovom sudu 7. travnja 2021., navodi da je zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-2175/20 od 22. ožujka 2021., upućen pokrenuti protiv tuženika parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz odredbe čl. 50.st.1. toč. 9. i 11. Ovršnog zakona. Dalje navodi da je rješenjem o ovrsi od 21. prosinca 2020. poslovni broj: Ovr-2175/2020 sud odredio ovrhu pljenidbom i prijenosom novčane tražbine i to:

- na temelju pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u

Osijeku poslovni broj: P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj: P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015. te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačene presudom Visokog trgovačkog sud u Zagrebu poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3, od 6. veljače 2020. e, koja je postala ovršna 05. svibnja 2016., radi naplate novčane tražbine tuženika koja s danom 28. kolovoza 2020. iznosi na ime neisplaćenih zakonskih zateznih kamata 3.349.343,29 kn, uvećano za zakonsku zateznu kamatu propisanu čl. 29. st. 2., a sukladno članku 31. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena i to na iznos glavnice, kako slijedi:

- na iznos od 3.349.343,29 kn od 01. rujna 2020., pa do isplate,
- kao i troškove ovršnog postupka, uvećane za zakonsku zateznu kamatu po stopi koja je propisana čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koja na nastale troškove teče od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

1.1. Tužitelj dalje pojašnjava da je predmetna ovrha nedopuštena jer je tražbina prestala na temelju dobrovoljnog ispunjenja nakon ovršnosti i pravomoćnosti presude, odnosno na temelju činjenice, koja je nastala u vrijeme kad tu činjenicu tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka (čl. 50. st. 1. t. 9. OZ). Naime, pravomoćnom i ovršnom presudom Trgovačkog suda u Osijeku P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljenom rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj: P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015. te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3, naloženo je tuženiku (ovdje tužitelju) platiti tužitelju (ovdje tuženiku) iznos od 30.000,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje na taj iznos teku od 18. listopada 1992. i to po stopi određenoj Uredbom o visini stope zateznih kamata u razdoblju do 31. prosinca 2002., od 1. siječnja 2003. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, po stopi od 8,14% godišnje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015., po stopi od 8,05% godišnje od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016., po stopi od 7,88% godišnje od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016., po stopi od 7,68% godišnje od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017., po stopi od 7,41% godišnje od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017., po stopi od 7,09% godišnje od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018., po stopi od 6,82% godišnje od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018., po stopi od 6,54% godišnje od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019., po stopi od 6,30% godišnje od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019., te po stopi od 6,11% godišnje od 1. siječnja 2020. do isplate, sve u roku od osam dana. Također, naloženo je tužitelju (ovdje tuženiku) naknaditi tuženiku (ovdje tužitelju) troškove parničnog postupka u iznosu od 17.887,80 kn.

1.2. Tužitelj dalje navodi da je tražbinu tuženika na temelju predmetne ovršne presude obračunao i u cijelosti dobrovoljno ispunio uplatama na račun tuženika i to:

- dana 13. ožujka 2020. uplaćen je iznos od 139.909,42 kn;
- dana 13. ožujka 2020. na temelju Izjave o prijeboju izvršen je prijeboj tužiteljeva potraživanja prema tuženiku s osnove dosuđenih troškova parničnog postupka u iznosu od 17.887,80 kn sa potraživanjem koje je tuženik imao na temelju ovršne presude prema tužitelju;
- dana 14. travnja 2020. uplaćen je iznos od 101.527,91 kn;
- dana 5. lipnja 2020. uplaćen je iznos od 788.253,18 kn.

1.3. Tužitelj još ističe da je ukupno uplatio na račun tuženika, na temelju ovršne presude iznos od 1.047.578,31 kn, a što prema obračunu tužitelja, predstavlja podmirenje cjelokupnog potraživanja na temelju ovršne presude. Budući je tražbina ispunjena nakon završetka postupka iz kojeg potječe ovršna presuda, radi se o činjenici, koja je nastala u vrijeme kada je tužitelj nije mogao isticati u postupku. Tražbina, koju tuženik potražuje nedopuštenim rješenjem o ovrsi ne postoji, uslijed čega bi, provedbom predmetne ovrhe, stekao znatna sredstva bez osnove. Podmirenje duga u cijelosti proizlazi iz obračuna Financijske Agencije od 19. svibnja 2020.

1.4. Dalje tužitelj naglašava da je tuženik, suprotno zakonskim propisima i važećoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, nakon 1. travnja 1994., obračunavao kamatu na kamatu, odnosno, nakon što je Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 22/94) s primjenom od 1. travnja 1994. ukinuta primjena konformnog obračuna kamata za obračune duže od godine dana, tuženik je nastavio obračunavati kamate sukladno proporcionalnoj metodi, međutim, kao glavnica za obračun kamata nije uzeo osnovnu glavnica, kako to nalažu zakonski propisi i praksa VSRH (Odluka VSRH Rev-x-543/09 od 3. prosinca 2009. i druga sudska praksa), već je kao glavnica uzeo ukupan zbroj glavnice i kamata dobivenih konformnom metodom do 31. ožujka 1994., a što je protuzakonito i čime je došlo do povrede materijalnog prava. Naime, kamate su se, sukladno važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate u razdoblju od siječnja 1992. do 31. ožujka 1994., obračunavale konformnom metodom.

1.5. Tužitelj objašnjava da konforna metoda podrazumijeva pripis kamata glavnici na kraju svakog obračunskog razdoblja, a obračunsko razdoblje je propisano „mjesečno“. Međutim, Uredbom o visini stope zatezne kamate (NN 22/94) s primjenom od 1. travnja 1994., propisano je da se konforni obračun primjenjuje samo za razdoblja obračuna kamata kraće od godine dana. U tom smislu je i Hrvatski sabor na sjednici 30. travnja 2004. dao Vjerodostojno tumačenje članka 3. stavka 1. Zakona o zateznim kamatama (NN 28/96), prema kojem se upućuje da u dvojbi može li se konforni način uračunavanja zateznih kamata primjenjivati u slučaju kašnjenja s ispunjenjem dospjelih obveza za razdoblje dulje od godinu dana, smatra se da to nije moguće, već se za razdoblje dulje od godinu dana treba primjenjivati proporcionalni način obračuna zateznih kamata. Iako je Tuženik nakon 1. travnja 1994. koristio proporcionalni način obračuna kamata, pogrešno kamatu navedenom metodom nije obračunavao na početnu glavnica (ovdje na iznos od 30.000,00 kuna) nego na glavnica s do tada pripisanim kamatama sukladno konformnoj metodi obračuna, koja u tom slučaju iznosi, prema stavu tuženika 927.163,84 kn. Takav način obračuna je protuzakonit, a što je potvrđeno i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-x-543/09 od 3. prosinca 2009., koju tužitelj citira.

1.6. Dalje ukazuje na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u pogledu načina obračuna kamata, odnosno da, neovisno o tome kako su se obračunavale kamate do 31.3.1994. (od 1.4.1994.), glavnica za obračun kamata nakon toga drugačijom propisanom metodom ostaje glavnica osnovnog duga, a ne ona uvećana obračunom kamata na dotadašnji način – pripisivanjem dospjelih kamata glavnici, a taj stav, kako tvrdi tužitelj, potvrđen je i ujednačen u nizu odluka Vrhovnog suda u razdoblju od 2009. do 2019. i to primjerice odluke, VSRH Rev-1676/2009-2 od 15.12.2015., VSRH Rev-x-314/2016-2 od 18.01.2017., VSRH Rev-x-1122/2012-2 od 06.03.2018., VSRH Rev-78/2019-2 od 30.01.2019., a koje odluke tužitelj citira te napominje da proizlazi kako se zatezne kamate nakon 1. travnja 1994. obračunavaju na osnovnu glavicu, a ne na glavicu uvećanu za zatezne kamate koje su do tada obračunate. Time je Vrhovni sud RH nizom svojih odluka jasno i nedvosmisleno iznio svoj stav te uspostavio relevantno rješenje po pitanju obračuna zateznih kamata nakon 1. travnja 1994.

1.7. Tužitelj također ističe da su navedenu sudsku praksu prihvatili i niži sudovi i to Županijski sud u Splitu u rješenjima posl.br. GŽ-Ovr-272/2020-2 od 25. svibnja 2020. i GŽ-Ovr-1255/2018-7 od 27. veljače 2019., zatim Županijski sud u Zagrebu u presudi posl.br. GŽ-6445/2018-2 od 5. ožujka 2019. i Županijski sud u Varaždinu u rješenju posl.br. GŽ-817/2017-2 od 3. listopada 2018. te presudi i rješenju GŽ-x-46/11 od 16. veljače 2011., a koje odluke tužitelj detaljno elaborira. Tužitelj zaključno ističe da tuženikov obračun kamata, kojima se nastoji opravdati takav nezakonit obračun kamata predstavljaju očitu povredu materijalnog prava, a opreza radi ističe i prigovor zastare tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom u smislu čl. 50. st.1. t. 11. Ovršnog zakona i predlaže sudu presudom utvrditi da je ovrha određena rješenjem o ovrsi ovog suda poslovni broj: Ovr-2175/20 od 21. prosinca 2020. nedopuštena te naložiti tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove.

2. Tuženik se očitovao na tužbu navodeći da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te da tužitelj pogrešno i neutemeljeno navodi da je tražbina tuženika, utemeljena na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj: P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015. te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačene presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3 od 6. veljače 2020., prestala dobrovoljnim ispunjenjem od strane tužitelja. Naime, tuženik ne spori da mu je tužitelj isplatio glavicu u iznosu od 30.000,00 kn i dio obračunatih zakonskih zateznih kamata. Međutim, prema izračunu stalnog sudskog vještaka za financije, na dan 18. svibnja 2020. tražbina s kamatama iznosila je 4.380.912,66 kn. Tužitelj je 13. ožujka 2020. platio 139.909,42 kn, 14. travnja 2020. iznos od 101.527,91 kn te 05. 06. 2020. iznos od 788.253,18 kn te je prebio parnične troškove u iznosu od 17.887,80 kn, pa tužiteljev dug za neisplaćene zakonske zatezne kamate s naslova tražbine iz naprijed navedene presude s danom podnošenja prijedloga za ovrhu iznosi 3.349.343,29 kn. Tužitelj je pogrešno, suprotno Zakonu o visini stope zatezne kamate (Narodne novine broj 53/91) i pravnom shvaćanju građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-56/19-15 od 21. studenog 2019., obračunao zakonske zatezne kamate. Tužitelj je samoinicijativno izvršio obračun kamata primjenjujući proporcionalnu metodu na

inicijalni iznos od 30.000,00 kn, a što je u cijelosti pogrešno i nezakonito i u suprotnosti s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koje tuženik detaljno elaborira. Dalje ukazuje da pogrešno tužitelj u tužbi navodi da je tuženik nakon 01.04.1994. obračunavao kamatu na kamatu jer je tuženik na dan 31.03.1994. revalorizirao glavnica, pripisujući kamate glavnici, sukladno tada važećoj uredbi o načinu obračuna zateznih kamata, tako da je pripisana kamata postala glavnica te na dan 01.04.1994. glavnica je iznosila 927.163,84 kn. Na tu glavnica vještak je obračunao kamatu, sukladno zakonskim propisima, primjenom proporcionalne metode, a što je u skladu i sa zauzetim pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-56/19-15 od 21. studenog 2019. Pogrešno tužitelj tumači i Uredbu o visini stope zatezne kamate (NN 22/94) kojom je propisano da se konformni način obračuna kamata primjenjuje samo za razdoblja obračuna kamata kraće od godinu dana, ali je tumači onako kako njemu najviše odgovara, na način da se proporcionalni način primjenjuje za cijelo vrijeme kašnjenja, a ne na kamate koje su propisane za period dulji od godinu dana.

3. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-2647/2021-31 od 6. srpnja 2023. prihvaćeno je sudjelovanje umješača BAS-COMMERCE d.o.o., Jesenice (Dugi Rat), OIB:80216269814 na strani tuženika (list 252-254 spisa), koji se u svemu pridružio navodima tuženika i na kojeg je Ugovorom o ustupu tražbine od 17.9.2015. i Aneksom ugovora o ustupu tražbine od 13.6.2019. (list 199-203 spisa) preneseno potraživanje, koje je predmet ovrhe, a čija se dopustivost utvrđuje u ovom postupku. Podneskom od 9.10.2024. (list 271-272 spisa) umješač BAS-COMMERCE d.o.o. odustao je od sudjelovanja u ovoj pravnoj stvari kao umješač te je povukao svoj prijedlog od 4.1.2023. i izjave koju je dao sukladno čl. 206. st. 3. i čl. 208. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

4. Rješenjem ovog suda posl.br. P-2674/2021-33 od 9.10.2023. (list 259-261 spisa) utvrđen je prekid u ovoj pravnoj stvari te je odlučeno da će se postupak nastaviti kad pravni sljednici tuženika preuzmu postupak ili kada ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine. Rješenje je postalo pravomoćno 31. listopada 2023. Postupak je nastavljen rješenjem posl.br. P-2674/2021-39 od 26. studenog 2024. (list 275-277 spisa) te je pozvana stečajna upraviteljica tuženika Ivana Brebrić preuzeti postupak. Rješenje je postalo pravomoćno 31. prosinca 2024.

5. U tijeku postupka sud je proveo dokaze čitanjem cjelokupne spisu priložene dokumentacije, koja se odnosi na: presliku presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-3695/2019 od 6.2.2020. (list 16-27 spisa), preslike potvrda o uplati (list 30-32 spisa), presliku Izjave o prijeboju (list 33-35 spisa), presliku obračuna kamata od FINA-e od 19.5.2020. (list 36 spisa), preslike primjeraka sudske prakse (list 38-68, 81-89, 121-123 spisa), presliku nadvještva (list 90-118 spisa), presliku zahtjeva za prethodnu odluku (list 167-176 spisa). Pročitani su i ovršni spis Ovr-2175/2020 o čemu je sačinjena službena bilješka (list 126 spisa) te su važni dijelovi tog spisa preslikani i uvezani u ovaj spis (list 127-160 spisa), a provedeno je i financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz društva Ručević vještačenja d.o.o. (list 205-217 spisa). Nadalje, pročitana su rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu br. Tt-22/54601-1 od 2.12.2022. (list 246-247 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru br. St-422/2017-26 od

20.10.2022. (list 248-251, 263-266 spisa), dopis Trgovačkog suda u Zagrebu br. R3-10596/23 od 14.12.2023. (list 270 spisa) te priležeća sudska praksa (list 225-232, 240-243 spisa). Stranke nisu imale dokaznih prijedloga, jedino je tužitelj predlagao spis proslijediti u medijaciju, s kojim se prijedlogom tuženik nije suglasio, pa sud nije smatrao svrsishodnim isto prihvatiti, poglavito kad se ima na umu da je predmet započeo podnošenjem tužbe još 2021., dakle prije više od 4 godine kao i da su odgođena dva ročišta 9. travnja 2025. i 9. lipnja 2025. jer su stranke ukazivale na mogućnost mirnog rješenja spora, do čega nije došlo.

6. Na temelju svih naprijed navedenih dokaza, cijeneći odredbu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

7. Među strankama nema spora oko toga da se vodi ovršni postupak pred ovim sudom pod brojem Ovr-2175/2020 i to na temelju ovršne isprave - pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015. te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačene presudom Visokog trgovačkog sud u Zagrebu, poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3 od 6. veljače 2020., koja je postala ovršna 05. svibnja 2016.

8. U konkretnoj situaciji čitanjem spisa ovog suda posl.br. Ovr-2175/2020 utvrđeno je da je u tom predmetu ovrhovoditelj Foto-Getaldus d.o.o., a ovršenik Addiko Bank d.d. te je predmet ovrhe naplata novčane tražbine na temelju ovršne isprave, kako je gore navedeno, pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: P-328/2014-234 od 26. veljače 2015., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-328/2014-237 od 27. ožujka 2015. i rješenjem istog suda poslovni broj P-328/2014-244 od 27. svibnja 2015., te rješenjem P-328/2014-247 od 8. lipnja 2015., preinačene presudom Visokog trgovačkog sud u Zagrebu, poslovni broj: 62 PŽ-3695/2019-3, od 6. veljače 2020., koja je postala ovršna 31. srpnja 2020. Rješenje o ovrsi doneseno je 21.12.2020., a protiv istog je ovršenik izjavio žalbu te prijedlog za odgodu ovrhe. Rješenjem suda od 22.3.2021. ovrha je odgođena i ovršenik je zaključkom od istog datuma upućen u roku 15 dana pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz žalbenih razloga navedenih u čl. 50. st. 1. toč. 9. i toč. 11. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ).

9. Prema tome, u ovoj parnici je potrebno utvrditi postoje li razlozi za proglašenje ovrhe nedopuštenom upravo iz razloga navedenih u zaključku Ovr-2175/2020 od 22.3.2021., odnosno razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9. i toč. 11. OZ-a.

10. Navedena odredba čl. 50.st.1. toč. 9. i toč. 11. OZ-a propisuje da protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu
- ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave (t.9.),

- ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom (t.11.).

11. Prvenstveno u odnosu na prigovor da je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom valja navesti da taj žalbeni razlog nije osnovan. Naime, prema odredbi čl. 233. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05,41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom zastarijevaju za 10 godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare. Imajući na umu da je tražbina ovdje tuženika utvrđena pravomoćnom i ovršnom presudom, a da je pravomoćnost nastupila 6. veljače 2020. te ovršnost 31. srpnja 2020., a ovršni prijedlog sudu je podnesen 31. kolovoza 2020. može se nedvojbeno zaključiti da nije nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom. Shodno izloženom, nije ispunjena pretpostavka propisana čl. 50. st.1. toč. 11. OZ-a da bi se ovrha proglasila nedopuštenom.

12. Što se pak tiče razloga propisanog čl. 50. st.1. toč.9. OZ-a za naglasiti je da je među strankama sporno je li tražbina prestala dobrovoljnim ispunjenjem od strane tužitelja, a s obzirom na različite stavove stranaka o tome na koji se način ima računati kamata na glavnicu, koja je ovršnom presudom utvrđena kao obveza tužitelja prema tuženiku.

13. U odnosu na spornu okolnost da li je u konkretnoj situaciji tražbina prestala izvedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz društva Ručević vještačenja d.o.o. (list 205-217 spisa). Vještak je sačinio dvije inačice izračuna je li tražbina tuženika na temelju ovršne isprave navedene u rješenju o ovrsi Ovr-2175/20 (list 135. spisa) prestala tužiteljevim dobrovoljnim ispunjenjem, odnosno vještak se očitovao o obračunu tražbine u skladu s važećim propisima prema presudi koja predstavlja ovršnu ispravu (PŽ-3695/19). Vještak je naveo da s obzirom da tužitelj smatra kako se u konkretnom slučaju treba primijeniti način obračuna prema kojem od 1. travnja 1994. glavnica za obračun kamata ostaje glavnica osnovnog duga, a ne ona uvećana obračunom kamata na dotadašnji način – pripisivanjem dospjelih kamata glavnici, imajući u vidu da se radi o pravnom pitanju, vještak je izradio obračun zateznih kamata i iskazivanje eventualnog preostalog potraživanja u dvije inačice, tako da sud ima na raspolaganju oba izračuna prilikom odluke o navedenom pravnom pitanju.

13.1. Nadalje, vještak je izvršio izračun u inačici koju predlaže tužitelj te pojasnio da je u toj inačici obračune zateznih kamata sačinio primjenom složenog kamatnog računa s konformnim kamatnjakom (tzv. konformna metoda) za razdoblje do 31. ožujka 1994., a za razdoblje od 1. travnja 1994., pa nadalje izračuni su sačinjeni primjenom jednostavnog kamatnog računa s proporcionalnim kamatnjakom izračunanim na bazi stvarnog broja dana u godini (tzv. proporcionalna metoda), pri čemu se osnovica za obračun počevši od 1. siječnja 1994., pa nadalje izjednačava s inicijalnom glavnicom (30.000,00 kn).

13.2. Vještak je sačinio i izračun u inačici u skladu s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske. U toj inačici obračuni zateznih kamata sačinjen je primjenom složenog kamatnog računa s konformnim kamatnjakom (tzv. konformna

metoda) za razdoblje do 31. ožujka 1994., a za razdoblje od 1. travnja 1994., pa nadalje izračun je sačinjen primjenom jednostavnog kamatnog računa s proporcionalnim kamatnjakom izračunanim na bazi stvarnog broja dana u godini (tzv. proporcionalna metoda), pri čemu je osnovica za obračun počevši od 1. travnja 1994. pa nadalje glavnica uvećana za zatezne kamate obračunate do 31. ožujka 1994.

13.3. Zaključno je vještak dao mišljenje da u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, a prema dokumentaciji, koja je priložena spisu predmeta, mišljenja je kako preostalo dugovanje tužitelja prema tuženiku s danom posljednje evidentirane uplate (5. lipnja 2020.) iznosi:

- 17.887,80 kn, odnosno -2.374,12 eura (preplata, tj. nema dugovanja), ako sud utvrdi da se u izračunu zateznih kamata osnovica za obračun na dan 1. travnja 1994. treba izjednačiti s inicijalnom glavnicom duga (1. inačica izračuna iz nalaza),

ili

- 3.390.939,94 kn, odnosno 450.055,07 eura (3.360.939,94 kn (446.073,39 eura) dospjelih nepodmirenih zateznih kamata i 30.000,00 kn (3.981,68 eura) glavnog duga), ako sud utvrdi da u izračunu zateznih kamata osnovica za obračun na dan 1. travnja 1994. treba biti glavnica uvećana za zatezne kamate obračunate do 31. ožujka 1994. (2. inačica izračuna iz nalaza).

14. Sud je u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan nalaz i mišljenje vještaka mr. sc. Ručevića jer je vrlo objektivno, razumljivo i na podlozi važećih propisa sačinio dvije inačice izračuna, ne upuštajući se u pravne reperkusije spornih okolnosti. Nalaz i mišljenje vještaka je stručan i u svemu sukladan pravilima financijske znanosti i prakse, a sud je kao relevantnu u ovoj pravnoj stvari prihvatio inačicu izračuna u skladu s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prema kojoj dugovanje tužitelja prema tuženiku nije podmireno uplatama tužitelja.

15. Naime, sukladno čl. 40. st.2. Zakona o sudovima ("Narodne novine" br. 28/2013, 33/2015, 67/2018 i 21/2022; ZS) pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca odnosno sudskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i sjednici odjela županijskog suda obvezno je za sva drugostupanjska vijeća ili suce pojedince tog odjela, odnosno suda. Iako dosljednim tumačenjem citirane odredbe ZS-a jasno proizlazi da prvostupanjski sud nije vezan navedenim pravnim shvaćanjem najvišeg suda u državi, ovaj sud u konkretnoj situaciji uvažava pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-56/19-15 od 21. studenog 2019. Pritom, sud ne nalazi da bi bila od značaja okolnost da je Visoki trgovački sud podnio zahtjev za prethodnu odluku Europskom sudu u odnosu na citiranu odredbu čl. 40.st.2. ZS-a jer o tom zahtjevu nije odlučeno niti je ta odredba dokinuta.

16. Navedeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-56/19-15 od 21. studenog 2019. određuje, kako slijedi: "Primjenom dopuštenog složenog (konformnog) kamatnog računa (koji podrazumijeva pripisivanje dospjelih kamata glavnici) tako obračunate zatezne kamate u trenutku prijelaza na drugačiji način obračun kamata (od 1. travnja 1994.) postale su sastavni dio glavnice, stoga je

tako uvećana glavnica osnovica za obračun daljnjih zateznih kamata primjenom proporcionalne metode.“

17. Imajući na umu da, sukladno citiranom stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a prema izračunu stalnog sudskog vještaka, preostaje 3.390.939,94 kn, odnosno 450.055,07 eura (3.360.939,94 kn (446.073,39 eura) dospjelih nepodmirenih zateznih kamata i 30.000,00 kn (3.981,68 eura) glavnog duga), zaključak je ovog suda da tužitelj nije dokazao niti da je u konkretnoj situaciji ispunjen uvjet predviđen odredbom čl. 50. st.1.toč. 9. OZ-a. To stoga jer je tuženik kao ovrhovoditelj ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave (pravomoćne i ovršne presude) protiv ovršenika (ovdje tužitelja) budući tražbina nije prestala i nije nastupila zastara iz razloga, koji su gore obrazloženi (toč.10. obrazloženja), pa je stoga valjalo odbiti tužbeni zahtjev, kojim traži proglašenje ovrhe nedopuštenom i odlučiti kao u izreci. Imajući na umu da je zahtjev tužitelja utvrđen neosnovanim, neosnovan je i njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova.

18. Prema odredbi čl.154.st.1. ZPP-a, stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njenu umješaću naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Tako je tuženiku dosuđena naknada parničnih troškova u skladu s odredbama čl. 154. st. 1. ZPP i čl. 155. ZPP-a, a koja se odnosi na zastupanje po odvjetniku, s time da je visina troška odmjerena u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; dalje: Tarifa). U konkretnoj situaciji vrijednost predmeta spora u tužbi je naznačena u iznosu od 3.349.343,29 kn / 444.534,25 €.

18.1. Kao potreban tuženiku je dosuđen trošak sastava odgovora na tužbu od 3.5.2021. i podnesaka od 17.6.2022.,10.10.2022., 27.2.2023. od po 3343 bodova za svaki (Tbr. 8/1. Tarifa) i pristupa na ročišta 21.10.2021., 6.6.2022. i 3.11.2025. od po 3343 bodova (Tbr.9/1 Tarife) te sastava podneska od 29.8.2022. 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife) kao i pristupa na ročišta 9.4.2025. i 9.6.2025. po 50 bodova za svako (Tbr.9/5 Tarife). Tuženiku je tako sveukupno priznat trošak od ukupno 23 526 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 € (Tbr. 54. Tarife) iznosi 47.052,00 € kao u izreci pod točkom II. ove presude.

Zagreb, 10. studenog 2025.

Sudac:
Laura Crnić Klapšić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

DNA:

- pun. tužitelja uz pristojbu na presudu
- pun. tuženika
- stečajnoj upraviteljici

Broj zapisa: **9-3087f-19311**

Kontrolni broj: **0c195-2331f-94d80**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.